

Alkotmánybíróság
Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

AZ IRAT ELEKTRONIKUS IRATOK
KÉSZÍTETT MÁRKÁJA

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Elektronikusan aláírta:

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG ERKEZTETŐ IRODA	
ÜGYSZÁM:	KEZDŐIRATON:
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN / GYÚJTÓI ÚTON / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK:	2022 -08- 0 1
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM:	UTÓIRATON:

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi
CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Törvényszék 2022. június 14. napján kelt 67.Pf. 630.693/2022/9. számú ítéletének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Indítványom indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2008. augusztus 13. napján változó kamatozású, megjelölése szerint CHF alapú, változó futamidejű kölcsönszerződést kötöttem a [REDACTED] [REDACTED] vel mint hitelezővel, melynek célja egy VW Polo gépkocsi megvásárlása volt. A kölcsön összege 1.160.000,- forint, futamideje 84 hónap, a havonta esedékes törlesztőrészek összege 20.334,- forint, míg az induló ügyleti kamatláb 13,54 %, a THM mértéke pedig 8,63 % volt.

A [REDACTED] elvégezte az elszámolást a DH2. törvény alapján, mellyel szemben panasszal nem éltem. Az elszámolás során a [REDACTED] 129.517,- forint fogyasztói követelést állapított meg részemre, az elszámolás szerint az elszámolás 2015. február 1-jei fordulónapján tőketartozásom összege 1.357.847,- forint volt, ami az elszámolás révén 1.228.546,-Ft-ra módosult.

2016. május 30. napján a hitelező azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést. A felmondás szerint a tartozásom 667.083,- forint volt. A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a Cg.01-10-043394/314. számú végzésével megállapította a hitelező (jogelőd) társaság törlését és beolvadását a [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED] között 2019. november 14-i hatállyal engedményezési szerződés jött létre a kölcsönszerződésből eredő követelés tekintetében. A [REDACTED] keresetével a Ptk. 523. §-a alapján 667.053,-Ft tőke és járuléka, valamint perköltség megfizetésére kért kötelezni.

Védekezésem részeként nem csupán érvénytelenségi kifogásom volt, hanem arra is hivatkoztam, hogy a perbeli szerződés kirovó pénzneme forint, ezért én forintban adósodtam el, aminek okán a szerződés aligha lehet deviza alapú szerződés. Vitattam továbbá a kereset összecszerúségét is, az eljárás során több ízben is indítványoztam felperes nyilatkoztatását

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01967 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 AUG 31.
Példány:	Kezelőiroda:

atekintetben, hogy a szerződésből eredő, devizában meghatározott követelésének összege hogyan alakult havonta a szerződés megkötésétől a szerződés felmondásáig, e körben azt, hogy számszakilag és ellenőrizhető módon vezesse le, hogyan alakult a devizában meghatározott követelés összecszerűsége hónapról-hónapra az általam megfizetett törlesztő részletek következtében.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2021. december 14. napján kelt 20.P.87.559/2021/9. számú ítéletével arra kötelezett, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 708.631,- forintot, valamint ezen összegből 667.053,- forint után 2019. november 14. napjától a kifizetés napjáig számított, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot, továbbá 73.376,- (hetvenháromezer-háromszázhetvenhat) forint perköltséget. Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította, mivel pénztartozás késedelmes megfizetése esetén az ügyfelet a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű késedelmi kamatfizetési kötelezettség terheli, a felperes legfeljebb ennek megfelelő mértékű késedelmi kamatot követelhet az alperestől, míg ezen késedelmi kamaton felül a szerződés szerinti ügyleti kamat követelésére nincs jogszabályi lehetőség.

Az elsőfokú ítélet a szerződés deviza alapúságával kapcsolatban az alábbiakat rögzíti:

„[28] Az alperes által nem vitása aláírt hitelkérelem, az egyedi kölcsönszerződés, valamint az annak mellékletét képező üzletszabályzat számos helyen tartalmaz kifejezett, vagy utaló rendelkezést a kölcsön CHF alapúságára. A hitelkérelem 4. pontja szerint a szerződés tárgya CHF alapú hitel. Az egyedi szerződés 6. pontja szerint CHF alapú. A szerződés tekintetében a [REDACTED] bázis árfolyama a [REDACTED] számlakonverziós vételi árfolyam, a [REDACTED] aktuális árfolyama a [REDACTED] számlakonverziós eladási árfolyam. A szerződés 7. pontja szerint deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyamkülönbség egy összegben esedékessé válik. Az alperes kijelentette, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának, és vállalja ennek következményeit. Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerint a deviza alapú szerződések változó kamatozású szerződések. Az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendők. Deviza alapú szerződés esetén a törlesztőrészletekre a [REDACTED] által a szerződés devizanemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében árfolyamkülönbség kerül érvényesítésre. Az üzletszabályzat ezen pontja meghatározta az árfolyamkülönbség kiszámításának matematikai képletét, egyúttal meghatározta a „bázis árfolyam” fogalmát: a [REDACTED] szerződésben meghatározott árfolyam típusának a hitelfolyósítás napját követő első banki napjának végén érvényben lévő árfolyama; valamint az „aktuális árfolyam” fogalmát: a [REDACTED] szerződésben meghatározott árfolyam típusának a törlesztőrészlet esedékessége napjának végén érvényben lévő árfolyama.

[29] Az alperesi érveléssel szemben a bíróság hangsúlyozza, hogy bár a kölcsön összegét a szerződés forintban tüntette fel, és az adós fizetési kötelezettsége is forintban keletkezett (lerovó pénznem), azonban – a 6/2013. PJE és az 1/2016. PJE jogegységi határozatokban foglaltaknak is megfelelően – az Üzletszabályzat fenti 18.3.2. pontja, valamint a szerződés 6.

pontja pontosan meghatározta a kölcsönösszeg és a törlesztőrészletek devizában (kirovó pénznem) történő meghatározásához szükséges árfolyamot, egyéb adatokat, számítási módot.

[30] Az alperes azon hivatkozása, hogy az adós ténylegesen forintban adósodott el - a konstrukció fentebb ismertetett fogalmi ismérveiből eredően – éppen a szerződés deviza alapúságát támasztja alá, a 6/2013. PJE polgári jogegységi határozatnak megfelelően ugyanis a devizában kifejezett kölcsön ellenére mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem) azzal, hogy az Üzletszabályzat fenti 18.3.2. pontja részletesen szabályozza az árfolyamkülönbözet fogalmát, számításának módját.

[31] Az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja rögzítette az árfolyamváltozás tőketartozásra gyakorolt hatását, miszerint az árfolyamváltozás esetén a teljes tőke összege is emelkedhet. Ez a 6/2013. PJE jogegységi határozat szerint szintén a deviza alapú szerződés fogalmi ismérve, így az alperes legutóbbi tárgyaláson ezzel kapcsolatban előterjesztett vitatása is megalapozatlan.

[32] A bíróság megjegyzi továbbá, hogy önmagában attól, hogy az Üzletszabályzat, valamint az egyedi szerződés költségként jelöli meg az árfolyamkülönbözetet, nem zárja ki a szerződés deviza alapúságát.

[33] A bíróság az alperes által hivatkozott „devizanyilvántartás” esetleges hiánya kapcsán utal arra, hogy az a szerződés tartalma, deviza alapúsága szempontjából irreleváns, a nyilvántartás vezetésének esetleges hiányát legfeljebb a hitelező szerződésszegéseként lehetne értékelni, erre azonban maga az alperes sem hivatkozott.

[34] Mindezek alapján a bíróság – az alperes védekezésével szemben - a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra figyelemmel megállapította, hogy a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a felek között CHF alapú kölcsönszerződés jött létre, erre irányult a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezése.”

Jól látható, hogy a Bíróság a kirovás szerződés szerinti pénznemét nem vizsgálta a szerződés konkrét rendelkezései alapján, az ítélet csupán rögzíti, hogy a devizában kifejezett kölcsön ellenére mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni, mégsem jelöli meg a devizában ki(nem)fejezett kölcsön összegét.

Egyébként a szerződés 6. pontjában rögzített elnevezés minősítette a szerződést deviza alapú szerződésnek, a szerződés deviza alapúságát pedig a 6/2013. számú PJE határozat alapján szükséges vizsgálni. Az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja azt rögzíti, hogy lehetőség van arra, hogy ügyfél a [REDACTED] deviza alapú Szerződése alapján fennálló hátralévő tőketartozásának Forint-alapra történő konvertálását kezdeményezze a következő törlesztőrészlet esedékességével. Ehhez az Üzletszabályzat egyébként a 18.3.3. pontban rögzíti is az alábbi képletet azzal, hogy a hátralévő tőke- illetve esetleges kamattartozás árfolyam-különbözete lejárat előtti teljes körű előtörlesztés, illetve megszűnés esetén egy összegben esedékessé válik, és a következőképpen határozható meg:

Hátralévő tartozás összege x (teljesítési árfolyam - bázis árfolyam)
bázis árfolyam

A fenti képlet nem forintosítást jelent, hanem a hátralévő tőke- illetve esetleges kamattartozás árfolyam-különbözetének számítását, amire semmi szükség nem lenne abban az esetben, ha a

kirovó pénznem eleve CHF lenne. (Az **árfolyamkülönbözöt egy olyan költség, ami nem a főszolgáltatás körébe tartozik** és nem a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből fakad, hanem ún. generált költség.) Ha a hátralévő tőketartozás összege deviza lenne, abban az esetben a fenti képletben rögzített számítás elvégzését követően is deviza összeget kapnánk.

A Bíróság az összecszerűség körében az **F/10 alatt csatolt kimutatást vette alapul az ítélet [56] bekezdése alapján**, marasztalásomra az alapján került sor. A devizában elviekben fennállt követelés alakulását felperes azonban nem vezette le. A Járásbíróság nem indokolta meg, hogy abból, hogy felperes követhető és ellenőrizhető módon feltüntette, hogy az alperes részére **milyen fizetési kötelezettségek kerültek előírásra**, ezekre az alperes mely időpontban, milyen összegeket teljesített és azok milyen jogcímen előírt tartozásra kerültek elszámolásra, miként következik az, hogy mekkora összegű tőketartozásom állt fenn adott időpontban. Nekem a kölcsönszerződés alapján meghatározott kölcsönösszeget szükséges visszafizetnem a szerződés szerint, a fennálló tőketartozást pedig a törlesztő részlet tőkeösszege csökkenti hónapról-hónapra. A bizonyítási indítványomnak megfelelő kimutatást felperes az elsőfokú eljárásban nem csatolt és nem tüntette fel a tőke svájci frank összegének alakulását.

Már a fentiekből kitűnik egyébként az, hogy a Járásbíróság figyelmen kívül hagyta a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 törvény) 3. § (1) bekezdésében és 4. § (1) bekezdésében meghatározott érvénytelenséget.

Fellebbezésemben előadtam, hogy az elsőfokú eljárásban vitattam azt, hogy a perbeli szerződés kirovó pénzneme CHF lett volna, valamint az F/10 alatt csatolt kimutatás nem alkalmas a kereset összecszerűségének bizonyítására, ugyanis

- az a devizában meghatározott tőkekövetelés alakulását nem tartalmazza, kizárólag a forintban meghatározott tőketartozás alakulását,
- abból, hogy a kimutatás hónapról-hónapra és összefoglalva is tartalmazza a jogelőd Bank előírásait forint és svájci frank devizanemben, nem követhető nyomon, hogy a devizában meghatározott követelés miként alakult a törlesztések következtében,
- a kimutatás az aktuális árfolyamot csak a havi fizetendő kötelezettséggel kapcsolatban rögzíti, abból a tőketartozás alakulása aligha állapítható meg,
- **a kimutatás utolsó két sora a tőke és kamat előírásokat rögzíti devizában, ez azonban (miként fentebb már kifejtettem) semmilyen formában nem következik a szerződésből.**

Fellebbezésemben azt is konkrétan rögzítettem, hogy felperes a devizában meghatározott követelés alakulását semmilyen módon nem mutatta ki, de **még a devizában – elvileg – rögzült kölcsönösszeget sem határozta meg a DH1 törvény 3. § (1) bekezdésének megfelelően, ill. hogy az F/10 alatt csatolt táblázatban feltüntetett aktuális árfolyamok is a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésébe ütköznek.**

Felperes tényállítási kötelezettségének aligha tett eleget egy – szerződés rendelkezéseiből nem következő – táblázat csatolásával. Megjegyzem csupán, hogy a táblázat alapján a forintban meghatározott tőketartozásom már évekkel ezelőtt is kevesebb volt, mint a perben érvényesített tőketartozás (már a kezdeti összeg is alacsonyabb volt!!!), amivel kapcsolatban a felperes – bár ezt több ízben jeleztem – semmiféle tényállítást nem tett.

A kimutatás tehát a devizában meghatározott követelés alakulásának kimutatására nem alkalmas, mivel a táblázat szerint a forintban nyilvántartott tőketartozás hónapra-hónapra a törlesztő részlet tőkerészeivel csökkent, azonban sem a tőketartozás meghatározásában, sem a törlesztő részletek meghatározásában nem kap szerepet az árfolyamkülönbség, az egyfajta járulékot képez.

Fellebbezésemben arra is utaltam, hogy mivel a kereseti követelés összegét is vitattam, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek bizonyítania kellett volna keresete összecszerúságát. A bírói gyakorlat szerint a felperes pénzügyi intézmény feladata – tényállítási és bizonyítási kötelezettsége alapján – a fogyasztó tartozásának összecszerű, tételes és ellenőrizhető levezetése (Kúria Gfv.VII.30.254/2018/7.), és csak a bizonyítékokkal kellően alátámasztott, nyomon követhető számszaki levezetést tartalmazó felperesi elszámolás szolgálhat a bíróság ítékezése alapjául (Szegedi Ítéletábrla Pf.III.20.679/2017/6.).

A Fővárosi Törvényszék 2022. június 14. napján kelt 67.Pf. 630.693/2022/9. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Alább csupán a jelen indítvány szempontjából relevanciával bíró jogerős ítéleti megállapításokra utalok.

„[78] Az alperesi fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben az elsőfokú bíróság a felperesi jogelőd és az alperes között létrejött szerződést nem a szerződés elnevezése, hanem **a szerződés tartalma alapján minősítette deviza alapú szerződésnek**. Az elsőfokú bíróság a hitelkérelem, az egyedi szerződés, valamint a szerződés részét képező általános szerződési feltételeket tartalmazó Üzletszabályzat rendelkezéseinek együttes figyelembevételével helyesen állapította meg, hogy **a felek között deviza alapú szerződés jött létre**. A másodfokú bíróság ebben a körben teljeskörűen osztotta az elsőfokú bíróság ítéletének [28]-[32] pontjaiban kifejtetteket. Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapítását is, hogy **a devizanyilvántartás esetleges hiánya a szerződés deviza alapúságának megítélése szempontjából relevanciával nem bír**.

[79] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat III.1. pontjára utalással rámutat a másodfokú bíróság, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés megkötésekor a kölcsönvevő szándéka arra irányult, hogy forintban jusson kölcsönhöz és a tartozását is forintban fizesse vissza, kamatfizetési kötelezettsége ugyanakkor a szerződéskötés idején jellemző forintkölcsönre irányadó kamatnál jelentősen alacsonyabb legyen. Ezen elvárásnak felelt meg a deviza alapú hitelezés konstrukciója, melynek alapjául a Ptk. 231. §-ának szabályai szolgáltak. **A deviza alapú kölcsön lényegi eleme tehát, hogy a tartozás devizában van meghatározva**, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, az adós pedig forintban köteles törleszteni, tehát mind a hitelező, mind az adós **a devizában kirótt tartozását forintban rója le**. A deviza alapú szerződések lényegi eleme tehát a kirovó és a lerovó pénznem különbözősége, ebből a szempontból pedig **nincs jelentősége annak, hogy a felperesi jogelőd a nyilvántartását miként vezette**. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy valamely peres fél által más eljárásban előterjesztett beadványban, más szerződéssel kapcsolatosan tett nyilatkozat jelen per elbírálása szempontjából nem bír relevanciával.”

Tehát a Törvényszék először kifejezetten megállapította azt, hogy „**A deviza alapú kölcsön lényegi eleme tehát, hogy a tartozás devizában van meghatározva**”, ezt követően pedig azt rögzítette, hogy „**nincs jelentősége annak, hogy a felperesi jogelőd a nyilvántartását miként**

vezette.”. Ezek a megállapítások ellentmondónak tűnnek. Úgy gondolom, hogy amennyiben a deviza alapú kölcsön lényegi eleme, hogy a tartozás devizában van meghatározva, abban az esetben nem ok nélkül hiányolom a devizában elvileg kirótt tartozás felperes általi, ill. ítéleti meghatározását. Amennyiben pedig nincs jelentősége annak, hogy a felperesi jogelőd a nyilvántartását miként vezette, abban az esetben nem lehet megállapítani, hogy a perbeli szerződésből eredő tartozás devizában lenne meghatározva, így éppen a deviza alapú lényegi elemét képező kritériumot nem vizsgálta a Törvényszék és ennek hiányában állapította meg azt, hogy a perbeli szerződés deviza alapú.

A lényeg azonban az, hogy a Törvényszék elfogadta azt a felperesi hivatkozást, mely a kölcsön devizában meghatározott összegét a tisztességtelennek minősített rendelkezéseken alapuló árfolyamon határozta meg, így a Törvényszék a devizában – elviekben – kirótt kölcsönösszegre hivatkozott ugyan, ám annak mértékét nem vizsgálta meg (fellebbezésem konkrét tartalma ellenére), nem ellenőrizte és nem állapította meg, ennek ellenére tényyszerűen utalt egy olyan nyilvántartásra, aminek alapját még csak meg sem vizsgálta.

„[83] Azösszagszerűség bizonyítottsága körében rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felperes a Pp. 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási érdekének megfelelően azösszagszerűség bizonyítása körében csatolta az alperes fellebbezésében is hivatkozott részletes kimutatást. Ezen kimutatás a felmondásig terjedő teljes szerződéses időszakra tartalmazza az esedékessé vált előírásokat forintban és devizában is, tőkére és kamatra való lebontással, tartalmazza továbbá az alkalmazandó árfolyamot, valamint az alperesi teljesítések elszámolását is részletesen levezetve.

Minthogy fellebbezésemben kifejezetten hivatkoztam arra, hogy a kimutatás utolsó két sora a tőke és kamat előírásokat rögzíti devizában, ez azonban semmilyen formában nem következik a szerződésből, az indokolás elviselte volna a megállapítás alapját képező szerződéses rendelkezés megjelölését.

[84] Az alperes fellebbezési hivatkozásával kapcsolatosan kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. tv. (DH1 tv.) 3. § (1) bekezdése az árfolyamrész rendezése címszó alatt kimondta, hogy a fogyasztói kölcsönszerződésben - az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével - semmis az a kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási vagy egyébként a folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását rendeli. A DH1 tv. 3. § (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe mind a folyósítás, mind a törlesztés tekintetében a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép. A DH1 tv. 3. §-ban és 4. §-ban meghatározott semmis kikötések elszámolásának rendjét a 2014. évi XL. tv. (DH2 tv.) tartalmazta. A DH2 tv. 3. § (1) bekezdése értelmében a DH1 tv. 3. § (1) bekezdése szerinti semmis kikötés alkalmazása esetén a semmis kikötés alapján folyósított és a (2) bekezdés szerinti módon átszámított kölcsön, valamint a semmis kikötésnek megfelelően teljesített és a (2) bekezdés szerinti módon átszámított törlesztőrészek közötti különbség összegét árfolyamrészről származó túlfizetesként kell elszámolni a fogyasztó javára.

[85] Rögzíti a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás irataiból, hogy a felperesi jogelőd 2015. március 16-i dátummal megküldte az alperesnek a DH2 tv. szerinti elszámolást, amelyben az

elszámolás 2015. február 1-i fordulónapjáig megállapított, tisztességtelenül felszámított összeget 129.517 Ft-ban határozta meg.

[86] A felperes által a kereset összecszerűségének bizonyítására becsatolt részletes kimutatás ugyan a szerződés megkötésének időpontjától kezdődően nem a DH1 tv. 3. § (2) bekezdése szerinti Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyamát tünteti fel, azonban a kimutatás szerint a DH2 tv. szerinti elszámolásban meghatározott fordulónaphoz kapcsolódóan **technikai befizetesként több tételben a DH2 tv. szerinti elszámolásban tisztességtelenül felszámított 129.517 Ft az alperes javára elszámolásra került.** Ezen kimutatás tartalmazza továbbá a forintosítás időpontjában fennálló tőketartozást devizában is.

[87] Alapítalmul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy **az árfolyamkülönbséget kétszeresen került a terhére elszámolásra.** Rámutat ezzel kapcsolatosan a másodfokú bíróság, hogy a kirovó és a lerovó pénznem különbsége maga az árfolyamkülönbség, ami az árfolyamkockázat megtestesülése, így az nyilvánvalóan csupán egyszeresen jelenik meg az adós terhére."

Jól látható, hogy a Fővárosi Törvényszék egyszerűen figyelmen kívül hagyta a DH1 törvény 3. § (1) bekezdésében meghatározott semmisséget a [86] bekezdés szerint. marasztalásomra pedig kifejezetten a semmisnek minősített rendelkezések alapján került sor. A Törvényszék a DH1 törvény 3. § (2) bekezdését is mellőzte indokolása során, ami az eladási és vételi árfolyamok helyett mind a folyósítás, mind a törlesztés körében az MNB árfolyamot rendelte alkalmazni.

Összegezve a Törvényszék összecszerűség körében rögzített megállapítását: felperes nem a 2014. évi XXXVIII. törvény (DH1 tv.) 3. § (2) bekezdésének megfelelően határozta meg a követelést, ez mégis megfelel a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésében írtaknak. Elég érdekes megközelítés a Törvényszék részéről, mindazonáltal én érdemben vitattam a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésébe ütköző és így a szerződésnek sem megfelelő F/10 alatti kimutatást, az önellentmondó megállapítás pedig arra enged következtetni, hogy egy deviza alapú szerződésből eredő követelést a Fővárosi Törvényszék előtt nem szükséges a hitelezőnek bizonyítania, a követelés alakulását nem szükséges sem devizában levezetni, sem pedig tisztességes árfolyamon és **a Törvényszék ítélezésének alapjaként elfogad egy olyan kimutatást, amely semmisnek minősített és így a szerződésből kihullt rendelkezésekre épül, annak ellenére, hogy azoknak nincs joghatása.**

Sajnos a peres eljárásban még a(z) **elvieken devizában nyilvántartásba vett) kölcsönösszeg sem került meghatározásra**, így a Törvényszék fenti megállapítása voltaképpen nem került semmivel alátámasztásra, túl a jogerős ítélet [79] bekezdésében egyértelműen felismerhető ellentmondásosságán.

Éppen az egyedi szerződés 6. pontjának és az Üzletszabályzat 18.3.2. és 18.3.3. pontjának semmisségét mondta ki a DH1 törvény 3. § (1) bekezdése, így az ítéleti megállapítás már ezen oknál fogva is visszas, pontosabban jogszabálysértő. Álláspontom szerint azonban a hivatkozott pontok eleve nem a kölcsönösszeg meghatározására vonatkoznak, hanem kifejezetten a törlesztő részlet meghatározására. Minthogy sem felperes, sem az eljáró bíróságok nem határozták meg devizában a kölcsön összegét, idő előtti az elsőfokú ítéletnek az 1/2016. PJE határozatra történő utalása, valamint ez a PJE határozat a r.Hpt. 213. § (1)

bekezdés a) és e) pontja körében alkalmazandó, a szerződés kirovó pénznemének vizsgálatához nem ez a PJE határozat, hanem a 6/2013. PJE határozat szolgáltat alapot. Ezen PJE határozatot az eljáró bíróságok helyesen hívták fel, éppen csak alkalmazni mulasztották el. Megjegyzendő, hogy a felperes által hivatkozott és a Törvényszék által elfogadott számítási módot a perbeli szerződés még csak nem is tartalmazza a tőke- és kamatelőírások devizában való meghatározása körében.

Tisztelettel hivatkozom arra, hogy az **F/10 alatti elszámolás** kizárólag az aktuális árfolyamot tartalmazza, aminek alapját semmisnek minősített rendelkezések képezik, így az F/10 alatt csatolt kimutatás alapján történt marasztalásom abban az irányba mutat, hogy a DH1 törvény által semmisnek minősített rendelkezések „visszacsempészésre” kerültek a szerződésbe. A jelen alkotmányjogi panasz alapját pedig kifejezetten ez a körülmény képezi. Semmis rendelkezésnek nincs joghatása, az joghatás kiváltására nem alkalmas. Érvénytelen rendelkezésen alapuló kimutatás nem lehet alapja marasztalásnak, **érvényes rendelkezéseken alapuló kimutatást pedig nem állt rendelkezésre a peres eljárásban.** A Törvényszék sérelmezett ítélete alapján a fogyasztó kiszolgáltatottá válik a hitelezővel (annak jogutódjával) szemben, ami – miként arra fellebbezésemben is utaltam – oda vezet, hogy a bíróságok szimpla bemondás alapján hoznak marasztaló ítéletet. Az összecszerűséget ugyanis sem a Járásbíróság, sem a Törvényszék nem vizsgálta, holott többször is jeleztem, hogy a kimutatás törvénybe ütközik.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2021. december 14. napján kelt 20.P.87.559/2021/9. számú ítéletével szemben fellebbezést terjesztettem elő, így a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítettem. Felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jelen esetben nincs helye a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdése alapján.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék ítéletét a peres eljárásban eljáró jogi képviselőm útján 2022. június 24. napján vettem át, így a jelen indítvány előterjesztésére nyitva álló Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban volt peres eljárás alperese voltam, a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződés adósa vagyok, a bíróságok engem marasztaltak.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A következő pontban bemutatásra kerülő alapjogsérelem a jogerős ítéletet érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy ugyan a másodfokú eljárás az általam előterjesztett fellebbezés alapján indult meg, azonban az eljáró Törvényszék a fellebbezésben és a másodfokú eljárásban előadott nyilatkozataimat figyelmen kívül hagyva, az elsőfokú ítéletnek az összecszerűségre vonatkozó megállapítását az összecszerűség tényleges bizonyítása megkísérlésének hiányában, valamint a **DH1 törvény 3. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző kimutatás alapján hagyta helyben.**

A kereseti kérelem összecszerűségét vitató, már az írásbeli ellenkérelmemben is előadott nyilatkozatom, valamint a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján felperesnek a kereseti követelése

összegezését bizonyítani lett volna szükséges marasztalásomhoz. Az **eljárt bíróságok nem tartották szükségesnek a nyilvántartásba vett kölcsönösszeg meghatározását és a kölcsönösszeg alakulásának kimutatását** marasztalásomhoz annak ellenére, hogy a perben nem csupán az összegezését vitattam, hanem azt is, hogy a szerződés kirovó pénzneme CHF lenne. **Marasztalásomra pedig egy tisztességtelennek minősített árfolyammal kalkuláló, forintos kimutatás alapján került sor.** Az a jogerős ítéletben rögzített megállapítás, mely szerint a kimutatás a törlesztőrészleteket és kamatokat a kirovó pénznemben is rögzíti, egyrészt téves és nem felel meg a szerződésnek, mivel az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerinti képlet alkalmazását követően forint törlesztő részleteket kapunk árfolyamkülönbözet-költséggel terhelve (ami a CHF tőketartozás csökkentésére önmagában, konverzió nélkül még nem alkalmas), másrészt ezt a megállapítást a Törvényszék oly módon tette meg, hogy nem vizsgálta meg a kimutatás jogalapját, azaz nem tárta fel a kimutatás és a szerződés összefüggéseit, noha már fellebbezésben is jeleztem, hogy a kimutatás érintett oszlopai nem a szerződésen alapulnak.

A jogalkotó által semmisnek minősített rendelkezéseken nyugvó kimutatás alapján történt marasztalásra tisztességes eljárás keretében értelemszerűen nem kerülhet sor. Márpedig a [REDACTED] jogutódjai rendszerint ilyen tartalmú kimutatásokat csatolnak a folyamatban lévő peres eljárásokban.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a **jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános **tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A 6/2013. PJE határozat az alábbiakat rögzíti:

- E szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsönnél kedvezőbb kamatmérték mellett **devizában adósodott el**,
- A 2010. június 11-én hatályba lépett, a teljes hiteldíj mutató meghatározásáról, számításáról és közzétételéről szóló 83/2010. (III. 25.) Korm. rendelet (THM 2. rendelet) 2. § (1) bekezdése szerint a devizahitel a forinttól eltérő pénznemben folyósított és törlesztett hitel, míg a deviza alapú hitel **devizában nyilvántartott**, de forintban folyósított vagy törlesztett hitel,
- A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel **a tartozás devizában van meghatározva**,
- A **deviza alapú kölcsön lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik**, a kölcsön folyósítására és a törlesztésére pedig forintban kerül sor. A **tartozás devizában van megállapítva**, az adós forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége ezért a forint erősödésétől, gyengülésétől függ. A **devizában meghatározott kölcsönért** az adósnak a forint gyengülése esetén többet kell visszafizetnie, terhei növekednek, míg erősödése esetén kevesebbet, terhei csökkennek,
- A Ptk. pénztartozásra vonatkozó szabályai - ahogy arra a jogegységi határozat 1. pontja rámutat - kifejezetten lehetővé teszik, hogy **a felek a pénztartozást devizában röjék ki**,

- A másik szokásos meghatározási mód az, hogy a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy **a kölcsön devizában kerül megállapításra**, a szerződésben meghatározott időpontban az ott meghatározott pénzügyi deviza vételi árfolyama figyelembe vételével, és ezt az összeget, valamint annak járulékait kell az adósnak forintban visszafizetnie a mindenkor irányadó eladási árfolyamon számítva,
- Erre csak úgy volt lehetőség, ha **devizában adósodik el**, ami egyben azt jelenti, hogy vállalja az árfolyamváltozás kockázatát, melynek iránya, mértéke előre nem látható, nem kiszámítható.
- Másrészt a pénzügyi intézmény az adós **devizában történt eladósodása** folytán nem jut őt meg nem illető előnyhöz

A fentiekre tekintettel tartottam fontosnak a devizában meghatározott követelés felperes általi levezetését. Ehhez képest **felperes még a nyilvántartásba vett devizaösszeget sem jelölte meg a peres eljárásban a törvény előírásainak megfelelő árfolyamon, miként arra az ítéletek sem hivatkoznak.** Alkotmányjogi szempontból azonban az alábbiak bírnak relevanciával.

A perbeli szerződés olyan fogyasztói kölcsönszerződés, mely a DH törvények hatálya alá tartozik. A **DH1 törvény 3. § (1) bekezdése** alapján a fogyasztói kölcsönszerződésben - az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével - **semmis az a kikötés**, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási **összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási** vagy egyébként a folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását **rendeli**. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe - a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés (ide értve a törlesztőrészlet és a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék fizetését) tekintetében a **Magyar Nemzeti Bank hivatalos** deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép.

A DH1 törvény 3. § (2) bekezdése az érvénytelenség kiküszöböléseként tehát módosította az érintett fogyasztói kölcsönszerződéseket, a perbeli kölcsönszerződést is. A hivatkozott rendelkezés alapján számos olyan döntés született, amelyet az eljáró bíróságoknak figyelembe szükséges venniük.

A Kúria **4/2021. PJE határozatának** IV.3. pontja azt rögzíti, hogy:

„A DH2 törvény tehát az árfolyamrés alkalmazását és az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő tisztességtelen kikötésekkel kapcsolatos elszámolás keretében – a szabályozás lényegét tekintve – az érintett kölcsönszerződések részleges érvénytelensége folytán a törlesztőrészletek megfelelő újraszámításáról és a semmis kikötések alapján teljesített befizetések elszámolásáról rendelkezett.”

A Fővárosi Törvényszék azon hivatkozása, mely szerint *„azonban a kimutatás szerint a DH2 tv. szerinti elszámolásban meghatározott fordulónaphoz kapcsolódóan technikai befizetesként több tételben a DH2 tv. szerinti elszámolásban tisztességtelenül felszámított 129.517 Ft az alperes javára elszámolásra került”*, konkrétan a PJE határozatba ütközik. (A Kúria töretlen gyakorlata szerint amennyiben egy ítélet PJE határozatba ütközik, az a körülmény nem alapozza meg a felülvizsgálatot.)

A Tisztelt Alkotmánybíróság 3330/2020. (VIII.5.) AB határozatához Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró által fűzött párhuzamos indokolás szerint:

„[34] Az Európai Bíróság gyakorlata alapján a fenti megállapítással szemben azonban kijelenthető, hogy a tisztességtelen feltételt (mely jelen esetben az alapügyben megállapított tényállás alapján feltehetően az ún. árfolyamrás mint másodlagos szerződési elem alkalmazásához kötődik) úgy kell tekinteni, mintha létre sem jött volna, ekként az indítványozó állított túlfizetése nem az elszámolás pillanatában keletkezik, hanem az első törlesztőrészlet megfizetését követően folyamatosan fennáll és növekszik, azaz nem a tisztességtelenség megállapítása időpontjának, hanem a tisztességtelen feltétel alkalmazása időpontjának (azaz gyakorlatilag a szerződéskötés időpontjának) van jelentősége annak megítélése szempontjából, hogy a fogyasztó késedelembe esett-e. Önmagában egy vagy több törlesztőrészlet megfizetésének elmulasztása csak akkor minősülhet fogyasztói késedelemnek, ha a fogyasztó bármely okból történő túlfizetésének mértéke nem éri el a meg nem fizetett törlesztőrészlet összegét. Csak ezzel az értelmezéssel biztosítható (az alapügyben megkötött szerződésre is alkalmazandó) 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdésének érvényesülése. Az uniós jog és a magyar jog devizahitelekkel kapcsolatos összhangjának biztosításával összefüggésben utalok (annak megismétlése nélkül) a 3297/2020. (VII. 17.) AB végzéshez fűzött párhuzamos indokolásomra is.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozatának indokolása az alábbiakat rögzíti:

„[31] A DH2-törvény indokolása értelmében az „elszámolás a törvény alapján a jelenben történő korrekció”, a szabályozás célja az, hogy „a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.” A DH2-törvény 4. § (1) bekezdése ezzel összhangban a semmis kikötés alapján teljesített és a semmis kikötés figyelmen kívül hagyásával kiszámított törlesztőrészletek közötti különbözetnek a fogyasztó javára túlfizetésként történő elszámolását írja elő. Az 5. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a fogyasztó követelését úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket a túlfizetés időpontjában előtörlesztésként teljesítették volna.”

„[42] A DH1-törvény és a DH2-törvény [sem ez utóbbinak az indítványozók által megjelölt 4. § (1) bekezdése, sem pedig más rendelkezése] erre vonatkozó kifejezett rendelkezést nem tartalmaz – nem zárja ki a késedelemre alapított felmondás jogszerűtlenségének az elszámolás eredménye alapján történő utólagos megállapítását, de kifejezetten nem is teszi kötelezővé azt. A DH2-törvény az elszámolási elvek és az elszámolási szabályok között (3–5. §§) csak annyit ír elő, hogy a semmis kikötés alapján teljesített és az átszámított törlesztőrészletek közötti különbséget túlfizetésként kell elszámolni a fogyasztó javára. A fogyasztó követelését pedig úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket azok időpontjában – az esedékességnél későbbi időpontban történt túlfizetés esetén a következő esedékesség időpontjában – előtörlesztésként teljesítették volna. A fogyasztói követelést főszabály szerint a polgári jog általános szabályainak megfelelően elsősorban a költségre, azután a kamatra és végül a tőketartozásra kell elszámolni.”

Minthogy a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése orvosolta a szerződés (1) bekezdés szerinti érvénytelenségét (amely **a kezdetektől fogva nem volt alkalmas joghatás kiváltására** az érvénytelenség ex tunc hatálya miatt), a DH törvények szerinti elszámolás nem annyiból áll, hogy a **fogyasztói követelést szimplán kivonjuk a tartozásból az elszámolás fordulónapján**, hanem **a törlesztőrészleteket megfelelően újra kellett számítani** és a semmis kikötések alapján teljesített befizetéseket el kellett számolni. Ennek pedig marasztalásom alapját képező, F/10 alatt csatolt kimutatás több okból sem felel meg.

A kimutatás egyrészt – mint arra fentebb már utaltam – a semmisnek minősített aktuális árfolyammal kalkulál, tehát a kimutatás nem a 2014. évi XXXVIII. törvény 3. § (2) bekezdésében meghatározott árfolyamot alkalmazza, így a kimutatás a keresetösszegezésének alátámasztására sem lehet alkalmas, amennyiben egy adós ilyen kimutatás alapján kerül marasztalásra (mint jómagam is), nem érvényesül az elszámolás szabályozásának azon célja, mely szerint a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás. De ennél továbbmegyek:

Az Európai Unió Bíróságának **C-118/17. számú ítélete** szerint:

*„41. Ugyanakkor e 6. cikk (1) bekezdését illetően a Bíróság azt is kimondta, hogy azt úgy kell értelmezni, hogy egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely **nem is létezett, úgyhogy a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást**; ezen értelmezésnek azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, **amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lenne** (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Gutiérrez Naranjo és társai ítélet, C-154/15, C-307/15 és C-308/15, EU:C:2016:980, 61. pont).”*

Amennyiben marasztalásomra az F/10 alatt kimutatás alapján került sor, abból az következik, hogy a tisztességtelennek minősített szerződési feltételek igenis léteztek, hiszen azokból vindikál magának felperes olyan jogot, ami alapján nekem ténylegesen magasabb összegben kellett törlesztenem, mint a tisztességtelen kikötések hiányában kellett volna. A **Fővárosi Törvényszék** **összegezésével kapcsolatos – és voltaképpen önellentmondó - megállapítása éppen ezért a 6. cikk (1) bekezdésébe is ütközik**, hiszen a felperes kimutatása a tisztességtelen kikötéseken alapul. A Curia fent hivatkozott döntése alapjaiban cáfolja a jelen indítvánnyal érintett határozat összegezésével kapcsolatos megállapításának alaposságát.

További problémája az F/10 alatt csatolt kimutatásnak az (ami az előző hivatkozásból is következik), hogy tekintettel arra, hogy az nem tartalmazza a megfelelő árfolyamokon meghatározott törlesztő részleteket, az elszámolás fordulónapján a fogyasztói követelés összege szimplán kivonásra került a teljes tartozás összegéből (amit a Törvényszék az elszámolásban meghatározott fordulónaphoz kapcsolódó technikai befizetesként aposztrofál!), így nem felel meg a fent hivatkozott párhuzamos indokolásnak. Ezt egyébként a DH2 törvény szerinti elszámolási értesítő is alátámasztja.

A felülvizsgált elszámolásra tekintettel nem vitattam és jelenleg sem vitatom a fogyasztói követelés összegét, azonban a bíróságok hivatkoztak az elszámolásra is az összegezés körében (árfolyamok), így ezzel kapcsolatban szükséges néhány észrevételt tennem. Az

elszámolás 2015. február 1. napjára készült, így azösszagszerűség körében már csak azért sem lehet az alapján perdöntő megállapításokat tenni, mivel nem öleli fel a teljes futamidőt. Az elszámolási értesítő egyébként 3 részből áll, amelyek egymással sem koherensek.

Az első rész az első 4 oldal, ami tartalma szerint meghatározza a fogyasztói követelés összegét, megmutatja annak elszámolását és tájékoztat a szerződés módosulásáról. A második oldalon található harmadik táblázat utal arra, hogy az elszámolás fordulónapján 216,-Ft lejárt tartozásom állt fenn, az esedékes tőketartozás a nyilvántartás devizanemében(!) 1.357.847,-Ft, a tartozásra elszámolt (levont) összeg 129.301,-Ft és a szimpla levonás következtében az elszámolás fordulónapját követően a nyilvántartás devizanemében(!) 1.228.546,-Ft tartozásom állt fenn. Tehát ezen első rész szerint a fogyasztói követelés összege szimplán kivonásra került a tartozásból, ami nem egyeztethető össze a fent hivatkozott párhuzamos indokolással, mely szerint a fogyasztói követelés nem az elszámolás fordulónapján keletkezik.

A második rész a hiteltörténeti kimutatás. **A hiteltörténeti kimutatás melléklet (elszámolás 5. oldala) azonban nem felel meg a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésének (és a párhuzamos indokolásnak sem) az alábbiak szerint:**

a hiteltörténeti kimutatás svájci frank összeget is tartalmazó egyetlen (jobbról a 4.) oszlopa sem veszi figyelembe a szerződésnek azt a nem elhanyagolható részét, mely szerint az **árfolyamkülönbözet költség**, márpedig a járulék nem tőkésedhet. Nekem a tőketartozásom aligha volt az egyes időszakokban a CHF oszlopban rögzített sorokban meghatározott CHF összeg, hiszen a feltüntetett összegek a forintban nyilvántartott tartozás és az árfolyamkülönbözet (költség) együttes összegét jelölhetik csupán az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja alapján.

Amennyiben az Újrászámítás részletes levezetése táblázatot nézzük (a 6. oldaltól), az állapítható meg, hogy pl. **2013.12.18. napján a tőketartozás** (kamatszámítás alapja, „V” oszlop) **összege (794.321,-Ft) eltér** a Hiteltörténeti kimutatás táblázat szerint 2013.12.31. napján fennálló nem esedékes tőketartozás **1.419.371,-Ft, azaz 5.749 CHF** összegétől. Ezen utóbbi kettő összeg hányadosa egyébként elvileg az MNB árfolyam a DH2 törvény 3. § (2) bekezdése alapján (<https://www.mnb.hu/arfolyam-tablazat?deviza=rbCurrencySelect&devizaSelected=CHF&datefrom=2013.12.30.&datetill=2013.12.31.&order=1>), azaz 242,14 Ft/CHF, azonban amennyiben az osztást elvégezzük, ténylegesen 246,89 Ft/CHF árfolyamot, tehát **a tisztességtelen árfolyamot kapjuk meg.** A **Hiteltörténeti kimutatás nem esedékes tőketartozás oszlopai tehát egyrészt nem következnek a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése által módosított szerződésből, másrészt tisztességtelen árfolyamot rögzítenek, így a felperes a kereseti követelése bizonyítékaként alappal arra sem hivatkozhat.** (Érdekesség, hogy a forintban meghatározott tőketartozások jelentősen eltérnek 2013 decemberében. Ezek szerint több forintnyilvántartás is volt?)

Az elszámolás harmadik része, az újrászámítás részletes levezetése alapvetően kettő részből áll, az **A-L oszlopok a szerződés eredeti adataira utalnak, tehát a tisztességtelennek minősített adatokat is figyelembe veszik**, míg az O-Y oszlopok a szerződés újrászámított adatait képezik. A forint befizetéseim összege az elszámolás következtében nem változtak, az M oszlop tehát elvileg nem változott meg az elszámolás következtében. Felperes F/10 alatt csatolt táblázatának első és alapvető hibája az, hogy nem az elszámolás O-Y oszlopainak adatait rögzítik, hanem az A-L oszlopok adatait.

Az újraszámítás részletes levezetésének részét képező G és V oszlop tartalmazza a kamatszámítás alapját. **A kamatszámítás alapja a tőketartozás.** Minthogy a G oszlop a tisztességtelen kikötéseket is figyelembe veszi, a V oszlop adatai **határozzák meg a tőketartozás alakulását, azonban végig forintban.** A kirovó pénznem tehát végig forint volt.

Az újraszámítás részletes levezetésének újraszámított adatokat rögzítő része megfelel a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésének (és az AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolásnak), azonban utalok arra, hogy az árfolyamkülönbözet itt is költségként jelenik meg, hiszen a T és U oszlopok szerint az elkülönül a tőke és kamat előírásokat tartalmazó R és S oszlopoktól. (Ebből értelemszerűen következik az, hogy az árfolyamkülönbözet nem tőkésedik és nem is tőkésedhet!)

Annyi bizonyos, hogy a kereseti követelés összecszerűségének bizonyítására sem az elszámolás, sem pedig az F/10 alatt csatolt, tisztességtelen árfolyammal kalkuláló, így jogszabályba is ütköző kimutatás nem lehet alkalmas.

*„A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a **hatékony bírói jogvédelem igényét is**” (Indokolás [24]). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint **egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön.** Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016.(II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}” (Tisztelt Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) AB HATÁROZATÁNAK 13. francia bekezdése)*

„A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségének megítélése, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében felvetődik, hogy az [alkotmánybírósági határozattal] elbírált ügy tényállásához és alkotmányjogi tételeihez lényeges szempontból kapcsolódó, releváns alkotmányjogi kérdést is érintő más ügyekben kellően figyelembe vételre került-e az Alkotmánybíróság korábbi határozata. Mivel az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire – így az előttük folyó ügyben eljáró bíróságokra is értelemszerűen – kötelező, az Alkotmánybíróság indítványra ellenőrzi, vizsgálja, és szükség esetén az ítélet megsemmisítésével orvosolja, hogy megfelelően érvényesítik-e a bíróságok a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírósági határozat alkotmányos tartalmát” {17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [19]}.

A hatékony bírói jogvédelem igényének elve aligha érvényesül abban az esetben, ha egy kölcsönszerződés adósának marasztalására semmisnek minősített rendelkezések által alkalmazott árfolyamokkal kalkuláló kimutatás alapján kerül sor, különös tekintettel

arra, ha az adós az alkalmazott árfolyamok semmisségére kifejezetten fel is hívta a jogvédelmet gyakorló bíróság figyelmét. Az eljárás ilyen körülmények mellett tisztességesnek aligha tekinthető.

A Tisztelt Alkotmánybíróság „*korábbi határozatának figyelmen kívül hagyása még abban az esetben is elérte volna az önkényes, és így contra constitutionem jogalkalmazás szintjét, ha az ítélet tartalmaz erre vonatkozó indokolást, tekintettel arra*” (párhuzamos vélemény [36] bekezdése), hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatai mindenkire, így az eljáró bíróságokra nézve is kötelezőek, azonban a Tisztelt Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozatának [31] és [42] bekezdéseiben megfogalmazott kritériumok sem teljesültek a másodfokú eljárásban a téves árfolyamokkal kalkuláló felperesi kimutatás Törvényszék általi elfogadása okán.

Összegezve: marasztalásomra oly módon került sor, hogy a felperes nem bizonyította követelése összecszerűségét, mivel nem a felperes fellebbezési ellenkérelemében hivatkozott, a DH1 törvény alapján semmisnek minősült bázis árfolyammal, hanem a Magyar Nemzeti Bank középárfolyamának alkalmazásával kellett volna kiszámolni tartozásom összegét. A periratok között nem lelhető fel olyan dokumentum, ami az így kiszámolt tartozásomat az eredetileg svájci frankban meghatározott tartozásból vezette volna le. A felperes által csatolt kimutatásokból nem ellenőrizhető, hogy a részteljesítéseimet milyen árfolyamon számolta el a tőkére és a kamatra, valamint a költségekre, milyen számítással határozta meg a szerződéskötéskori kölcsönösszegekből a keresetben érvényesített forint összeget. Az bizonyos, hogy egy olyan kimutatás alapján lettem marasztalva, ami sem a jogszabályi előírásokat, sem a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatát, sem a vonatkozó PJE határozat megállapításait nem veszi figyelembe.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel előadom, hogy nem kezdeményeztem a jelen panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A jelen indítványt jogi képviselőm útján terjesztem elő, az ügyvédi meghatalmazás az indítvány mellékletét képezi.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a jelen beadvány alapján induló alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához

hozzájárulok / nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Jelen panaszhoz az alábbi dokumentumokat csatolom:

- ügyvédi meghatalmazást
- a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződést
- a kölcsönszerződéshez tartozó Üzletszabályzatot
- a DH2 törvény szerinti elszámolási értesítőt
- a forintosítási értesítőt
- a kölcsönszerződés felmondását
- felperes F/10 alatt csatolt, marasztalásom alapját képező kimutatását
- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.P.87.559/2021/9. számú ítéletét
- az ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésemet
- A Fővárosi Törvényszék 67.Pf. 630.693/2022/9. számú ítéletét

Budapest, 2022.08.01.

Tisztelettel:

képv:

Dr. Krizsa Lajos
ügyvéd
Krizsa Ügyvédi Iroda